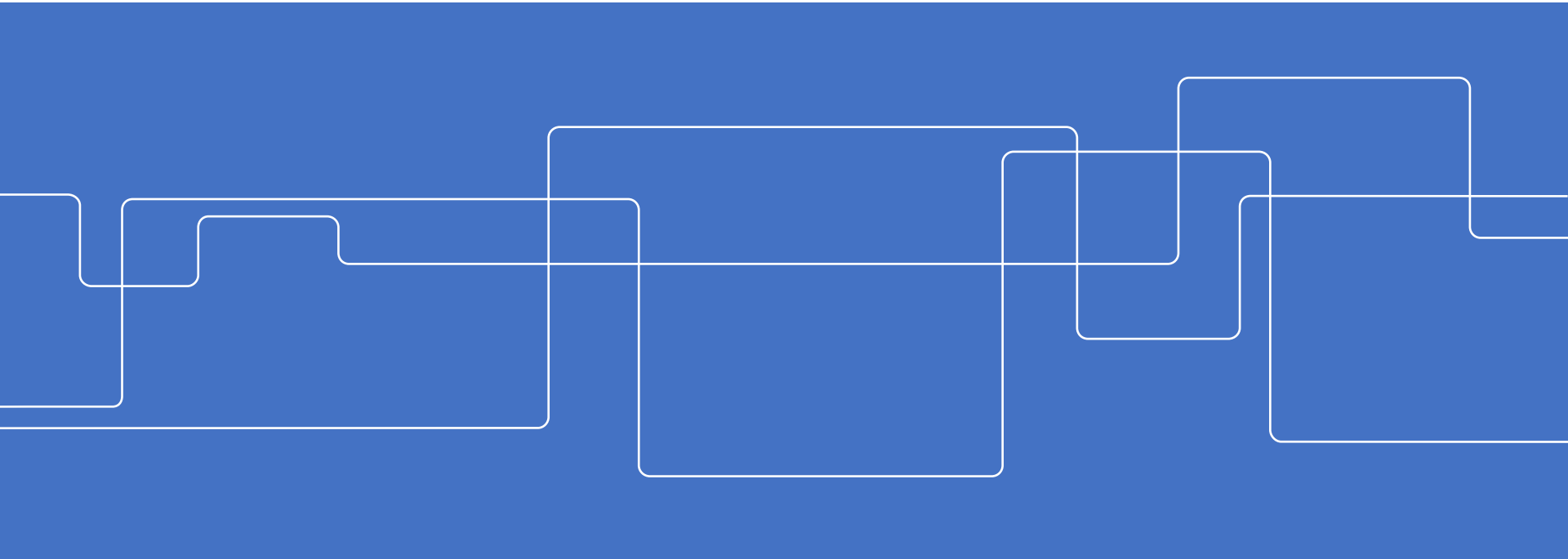

Bör vi hindra åldrande?

Jesper Ahlin Marceta, VT19

Varför spekulera i odödlighet?

Det kanske är nödvändigt:

- Under stenåldern var människans förväntade livslängd 20-34 år. På platser med moderna institutioner och utvecklade ekonomier är den idag 80+ år
- Under 1900-talet ökade den genomsnittliga livslängden med 30 år. Om cancer och hjärtsjukdomar botades skulle genomsnittet öka med mindre än 10 år
- Vi dör av ålder. Vad händer om ålder "botas"?

Varför spekulera i odödlighet?

Skiljer sig frågan ”kan ålder botas?” från exempelvis:

- ”Kan vi tala med varandra på avstånd utan en signifikant fördröjning?”
- ”Kan vi ta en persons organ och stoppa dem i en annan persons kropp?”
- ”Kan vi lagra stora mängder information i redskap som är små till volymen?”

Varför spekulera i odödlighet?

Jämför med filosofi om artificiell intelligens:

- Att tänka och resonera är inte väsensskilt från att addera och subtrahera
 - Thomas Hobbes år 1651
 - Det vill säga: Redan på 1600-talet fanns idén att människans sinne kan ersättas med eller replikeras av en maskin
- Om en maskin kan svara på varje fråga som ställs till den, med samma ord som en vanlig människa skulle, kan denna maskin betraktas som intelligent
 - Alan Turing år 1950
 - Det vill säga: Redan när datorer ännu var mekaniska ställde förutseende tänkare upp kriterier för vad som räknas som artificiell intelligens

Varför spekulera i odödlighet?

Jämför med filosofi om artificiell intelligens:

- Filosofer på 1970-talet
 - Kan vi ha skyldigheter gentemot datorer?
 - Kan datorer ha skyldigheter gentemot oss?
- Öppet brev från ledande tänkare, entreprenörer och uppfinnare 2015:
 - ”Det är bara en tidsfråga innan autonoma vapen dyker upp på den svarta marknaden och i händerna på terrorister, diktatorer som vill kontrollera sin befolkning, krigsherrar med avsikt att begå etiska rensningar, etc.”
 - Signerat av Stephen Hawking och Elon Musk m fl.

Varför spekulera i odödlighet?

Spekulation är värdefullt eftersom det är bra att ha tänkt på saken innan tekniken finns:

- Enligt vissa forskningsresultat är tekniken inte långt borta
 - Den förste människan att leva i tusen år sägs redan vara född
- Policyvakuum kan behöva tätas och nya institutioner utvecklas innan tekniken är ett faktum
 - Vad bör vara *tillåtet*?
 - Vad bör vara *påbjudet*?
 - Vad bör vara en *rättighet*?
 - Vilka borde vara de huvudsakliga aktörerna?
 - Forskning? Utbildning? Pensionssystem?

Larry Tempkin

1. "Fokusera på världens utsatta människor först, forska om odödlighet sen"
2. "Det är inte önskvärt med en värld befolkad av 80-åringar"
3. "Odödlighet medför oönskvärda sociala relationer"
4. "Överpopulation"
5. "Den mest värdefulla frågan handlar inte om att leva *länge* utan om att leva *väl*"

Diskussion

Idag lever vi på ett ungefär i 100 år. Vi låter inte femåringar fatta viktiga beslut som kan påverka hela deras liv, som exempelvis ekonomiskt eller medicinskt avgörande val. Ett skäl är att femåringar saknar beslutskompetens, inte minst för att de saknar förmågan att bilda en meningsfull föreställning om sig själva som tjugo-, femtio- och hundraåringar. Deras förmåga att tänka som *intertemporal varelser* är otillräcklig.

Låt säga att vi har utvecklat en teknik som tillåter oss att leva i 1000 år. Detta livsspann skulle troligtvis innebära nya krav på våra beslutskompetenser. Har människan en förmåga att tänka som en intertemporal varelse när livsspannet är så långt? Kan vi bilda oss en meningsfull föreställning om oss själva som tvåhundra-, femhundra- eller tusenåringar? Borde vi då begränsa femtioåringars rättigheter att fatta beslut om sina egna liv på samma sätt och av samma skäl som vi idag begränsar femåringars motsvarande rättigheter?

Leon Kass

”Värdefulla ting skapas eller bär värde tack vare dödlighet”

- Byggnader, litteratur, konstverk
- Livet självt och dess innehåll

Diskussion

Det tycks som att barn har en särskild förmåga att uppskatta livet. De kan älska en hund, en bergochdalbana eller en glass på ett genuint, intensivt och fullkomligt sätt som många vuxna inte kan. Kanske beror det delvis på att barn inte har haft lika många upplevelser som vuxna – i takt med att vi samlar erfarenheter klingar värdet av vissa upplevelser av.

Tanken är inte orimlig att något liknande skulle kunna hända med oss människor om vi började leva mycket längre. Om vi levde i 1000 år kanske värdet av att ha djupa relationer till andra människor, att bygga en meningsfull karriär eller att utveckla speciella färdigheter minskar. En tusenårig människa kanske betraktar exempelvis en femtioårings lycka över att ha fått barnbarn ungefär som vi idag betraktar ett barn som har fått en hundvalp – förvisso fint och kärleksfullt, men lite urvattnat och inte helt uppfyllande.

Bör vi vara rädda om det värde som finns till endast för att det inte finns så mycket av det?

Bernard Williams

“Antingen **a)** förändras vi, eller så **b)** gör vi det inte”

- Om **a)**: odödlighet kan inte utvärderas av dem vi är idag
 - Värdeomdömen fälls från ett *nu*-perspektiv
 - Saknar skäl till värdeuppfattningar om ett odödligt *jag*
- Om **b)**: värdet av det vi värderar idag skulle minska
 - Lycka, uppfyllda önskningar, nya upplevelser, etc.

Diskussion

Det är möjligt, kanske till och med sannolikt, att det finns intelligenta utomjordingar. Vi kan spekulera i vad som är värdefullt för sådana varelser, men endast mycket begränsat. Det är ju okänt för oss hur sådana eventuella varelser är konstituerade psykologiskt och fysiologiskt, hur deras sociala relationer fungerar och vilka ändamål de väljer i sina liv. Vad skulle vi kunna säga om *värde* för dem som vi med trygghet skulle veta är meningsfullt?

Om individer i människosläktet inte åldrades skulle dessa individer och detta släkte vara väldigt annorlunda från det vi känner idag. Det är i någon utsträckning okänt för oss hur de skulle vara konstituerade psykologiskt: som varelser som lever i ungefär hundra år kanske vi bara hinner skrapa på ytan av vårt tänkande. Vem vet? Och vad vet vi egentligen om de sociala relationer som långlevande människor skulle utveckla eller vilka ändamål de skulle välja i sina liv? Är det verkligen möjligt för oss kortlevande varelser att säga någonting meningsfullt om *värde* för hypotetiska långlevande människor? Borde vi ens försöka?

Bör vi hindra åldrande?

Jesper Ahlin Marceta, VT19

